

[Ministeren for offentlige arbejder]

Så spørger hr. Glensgård mig direkte: vil folketinget få mulighed for at drøfte disse ting igen, inden arbejdet med en broforbindelse igangsættes igen? Hertil vil jeg gerne sige, at der ligger jo en anlægslov – ja, vi har flere anlægslove liggende – og det betyder, at der igen på et tidspunkt kan optræde beløb på finansloven. Det vil jeg da anse for givet. Uden at jeg naturligvis på nogen måde kan binde en regering om 4–5 år, vil jeg som trafikminister i dag sige, at det vil da forekomme mig helt selvfølgeligt, at folketinget får lejlighed til at drøfte det igen, før projektet accelererer.

Jeg siger naturligvis tak til hr. Ninn-Hansen for de venlige personlige bemærkninger, der lød til mig, men derudover var venligheden så som så fra hr. Ninn-Hansen, som talte om mølposen. Det er rigtigt, at der er tale om et projekt her, som vi må udskyde, men det er jo ikke første gang, vi har måttet udskyde et projekt. Det er desværre heller ikke første gang, vi inden for trafikministeriets område har måttet erkende, at de projekter, vi har ønsket gennemført, ikke har kunnet gennemføres i det tempo og med de intervaller, som man har ønsket. Projektet her er også skudt ud i en periode, men jeg synes ikke, det er rimeligt at sige, at det er en sag, der er lagt i mølpose, for det er netop en sag, der bremses ud fra den synsvinkel, at den kan tages op igen på det tidligst mulige tidspunkt.

Hr. Ninn-Hansen giver udtryk for en meget kritisk holdning til den udskydelse, der her har fundet sted. Jeg har sagt på regeringens vegne i min redegørelse, at der skal tungtvejende grunde til, før man standser et projekt, som er så langt fremme, som tilfældet er her. Der skal en stærk motivering til, men det har vi fra regeringens side også ment der var.

Så siger hr. Ninn-Hansen videre, at forholdet er det, at de trafikpolitiske beslutninger vedrørende vore veje, DSB osv. er truffet ud fra det synspunkt, at der skulle anlægges en bro eller en anden fast forbindelse over Store Bælt. Jeg mener ikke, det er rigtigt at sige, at der har været denne sammenhæng. De overordnede trafikpolitiske beslutninger, der er truffet i de sidste 10–15 år, har ikke direkte haft nogen sammenhæng hermed, men naturligvis har man haft en forventning

om, at der på et tidspunkt kom en fast forbindelse over Store Bælt.

Hr. Langsted ville vente med at gøre bemærkninger, til vi kom til forespørgselsdebatten.

Hr. Ole Henriksen spørger mig, om jeg tror, der er en ny situation om 4–5 år. Her vil jeg henvise til, at det er regeringens skøn og dens forventning til den fremtidige udvikling.

Hr. Ole Henriksen var også inde på, at en række ting skal undersøges og en række forhold nærmere belyses. Det er der i øvrigt flere ordførere der har været inde på. Her vil jeg henvise til det, jeg har gjort rede for i min redegørelse, hvor jeg i afslutningen netop gør opmærksom på, at der vil være en række relevante forhold, trafikale, økonomiske, tekniske osv., som det vil være rimeligt og nødvendigt at holde under observation i den kommende tid, og som jeg gerne for mit vedkommende vil drøfte med folketingets udvalg om offentlige arbejder.

Hr. Ib Nørlund fremsatte en række betragtninger og spurgte bl.a., om der er andre projekter, der nu bliver rykket frem i stedet for. Hertil kan jeg svare, at i regeringens beslutning om at udskyde Storebæltsprojektet af samfundsøkonomiske hensyn ligger der naturligvis ikke umiddelbart, at andre store projekter vil blive trukket frem.

Hr. Ib Nørlund var også inde på den dagsorden, der blev vedtaget under folketingets afslutningsdebat. Jeg synes i og for sig ikke, at jeg har noget nyt at tilføje, hvad angår det forhold. Det er også noget, jeg har redegjort for både i det politisk-økonomiske udvalg og i den redegørelse, jeg har givet folketinget. Den dagsorden, der blev vedtaget under folketingets afslutningsdebat, fastslog som bekendt, at der nu ville blive et pusterum, og at man efter den 1. september i år måtte påregne at skulle træffe en lang række beslutninger vedrørende dette projekt, som ville give os nogle ganske betydelige økonomiske bindinger, medmindre der i mellemtiden blev truffet andre beslutninger.

Hr. Ib Nørlund var også inde på spørgsmålet om EF og EF-licitationsbestemmelserne, og det er også et forhold, jeg har redegjort meget indgående for i folketingets politisk-økonomiske udvalg. Men jeg vil da meget gerne her kort sige igen om det forhold, at som bekendt havde Statsbroen Store